

„אין גבול לחמדנות של רחל דיין!“ אומרת אביגיל,

אשתו הראשונה של אודי ואם שני ילדיו, שמשה דיין

הוריש להם דירה - ורחל תבעה וקיבלה את מחציתה

כיבשת הרשע

במישפחה

דיין

היה דיין האב באמת. וזה הדבר העצוב. זה ממש טראגי כמה שזה אמת. אודי שמר כל הזמן על שתיקה. הוא היה חלש ולכן זה התפוצץ רק עכשיו. אבל אודי אהב את אביו. והאב מעולם לא הפגין כלפיו אהבה. אני חושבת שהתגובות על דבריו של אודי היו מתחסדות. אודי ידע כמה כסף עשה דיין מהמצוקות של ישראל. אודי אבנרי הלך עוד יותר רחוק ואמר שהוא יצר מצוקות בשביל האינטרסים שלו.

לשני ילדיי מנישואי לאודי דיין, גל בת ה-17 וחצי וסער בן ה-15, הוא הוריש דירה ברחוב אשכול 20 ברמת-אביב. הוא אהב אותם יותר מכל נכדיו. פה היתה הפגנת אהבה חזקה מאוד.

יתכן שחלק מהנקמנות או גמירת החשיבונות שלו עם הילדים הועברה גם לירור

שהוא רשם שתי דירות על שם הילדים. זה עלה על הפרק כשאני רכשתי את הדירה הנוכחית בבאר-שבע. בשלב מסוים ביקשתי ממנו עזרה בחלק מן המימון.

כשבאתי לצהלה, היו שם רחל, אודי וגם עורך-הדין צ'חנובר. דיין אמר: „מה פתאום? מה אני חייב לך?“ הסכמתי שיש הוא אינו חייב לי דבר ושאני באה על סמך שיחה שהיתה בינינו. הוא ענה: אין לי שום חובות כלפיך וכלפי הילדים. אחר-כך היתנה את הסיוע הכספי החלקי בכך שארשום את הדירה על שם אהוד. כששאלתי מדוע? הוא ענה שהוא חושב שצריך להגן על הילדים מפני. הוא גם אמר לי שהוא לא יעזור לי לעשות פרוס-פריטי על חשבון הילדים. אמרתי לו תודה רבה. קמתי והלכתי. הוא נעלב מאוד כי הוא אינו רגיל שאנשים קוטעים פגישה איתו באמצע. הוא מרגיש שרק לו מותר — הוא המלך.

הוא תמיד שמר על רצף ביקורים אצ-לנו. למרות שהחלפתי כתובות ולא הודעי-תי על מקום מגוריינו החדש. הוא טרח לאתר אותנו. אני לא התרגשתי מזה. כי כל מה שהוא עשה הוא עשה למען עצמו. כשהוא בא לבקר כאן, בדירה החדשה, הוא הסתובב בחדרים ובדק כיווני אוויר וכמה חדרים יש. הרגינו אותו שהסתדרנו בלעדיו, שבכל זאת הצלחתי לרכוש דירה. הוא אינו אהב את הילדים שלו. אז מה פתאום שיאהב את הנכדים? יש לו דרך משלו לאהוב. אמרתי לו שאהבה נותנים. מראים. אבל אהבה אצלו נמדדת בכמות. בסרגל. זה יותר וזה פחות. כך גם הוא אהב את הילדים. וזה היה כך בעיקר אחרי שהתחתן איתה.

מהיום הראשון שהיכרתי אותו. נדהמתי מהצורה שבה דיבר אל ילדיו. הוא מעולם לא שוחח. יעץ. הוא תמיד פסק. הוא לא נתן לילדים תמיכה רוחנית. חום. הקשבה. הוא תמיד היה שופט. בחיי שהוא היה דיין. שיחה איתו — זה להגיש לו דו"ח. לא היתה אף לא פעם אחת שהוא לא שאל כמה אני מרויחה. כמו נציג של מס'הכנסה.

הוא לא היה מעולם האדם משה דיין. תמיד הוא היה בתפקיד. מיתוס. גם בשיחה עם הילדים ועם אנשים קרובים.

לפצות את

הנכדים?

כ. משה שאודי כתב ושננהלל כועי-סים עליו, זה אפס קצתו של מה ש-

אביגיל ואודי דיין (1968)
אהב את אביו אך היה חלש

ל. אדם נבון קורא את הצוואה הזאת. יודע שהילדים קיבלו אחרי מותו את מה שהם קיבלו ממנו בחייו. לא הופתעתי כלל מהצוואה הזו. שום דבר לא קרה בהפתעה. כולנו היכרנו אותה, והיינו ערים למצב הבריאותי והנפשי המידרדר שלו. היה לי ברור שהכל יעבור אליה. אך קיימת תחושת עלבון חזקה מאוד כש-הסעיפים הקשורים בילדים הם כליכך נקי-מניים.

אהבה אצלו

נמדדת בסרגל

אני מניחה שהילדים האמינו שהקשר הביולוגי יהיה בכל זאת בעל משמעות כלשהי. אבל הוא אמר להם בפירוש שהם אנשים מבוגרים. בעלי מישפחות ושהוא אינו צריך לעזור להם. הוא דאג לכך שתגיע אלינו שמועה

אמרתי לרות שאני חושבת שבאמצעות הצוואה הוא גמר איתה חשבון משהו ב-נוסח: „שאת וילדיך תיחנקו ביחד.“ פעם, בגלי צה"ל, הוא אמר שאילו היה יכול להתחיל את חייו מחדש, הוא היה מותר על מישפחה. את המיגרשים שהוא הוריש לילדים הוא קנה מאביה של רות. וזהו מקום שהופקע עליידי המדינה. גם